

HEROLDEN

MEDLEMSBLAD FOR SCT. GEORGS GILDERNE I ÅRHUS

76. ÅRGANG NR. 1

FEBRUAR 2018

GILDETID**1./7. GILDE**

Det planlagte gildemøde den 18. februar droppes. Du hører nærmere.

2 GILDE

Mandag d. 22. januar kl. 19.30.

Gildemøde i Hasle sognegård.

Mandag d. 26. februar kl. 19.30.

Gildehal i Hasle sognegård.

Mandag 12 marts kl. 19.30.

Gildeting i Hasle sognegård

4. GILDE

Mandag d. 19. februar. 19.00.

Gildehal i Langenæskirken.

Mogens Larsen, SOK, fortæller.

Mandag d. 19. marts. 19.00.

Gildeting i Langenæskirken.

5. GILDE

Mandag d. 5. februar kl. 19.00.

Gildemøde med foredrag af Martin Smith. om "Din digitale fremtid"

6. GILDE

5. februar 2018 kl. 19.30.

Gildemøde i Langenæs Kirken.

Paul Lochter kommer forbi og fortæller om sit liv: En enestående idrætskarriere, socialchef ved kommunen og forretningsfører for Børnernes Kontor.

5. marts 2018 kl. 19.30.

Gildeting i Langenæs Kirken.

8. GILDE

Mandag d. 5. februar.

Gildemøde hos 5. Gilde i Egå Sogne-gård.

Foredrag om "Din digitale fremtid" med Martin Smidt.

Nærmere følger

Mandag d. 26. februar kl. 19.30.

Foredrag i Ellevang Sognegård om organtransplantation.

5. Gilde er inviteret.

9. GILDE.

Onsdag d. 14. februar kl.13.30.

Gildemøde. Power Point Show: Naturfænomener fra hele Verden.

FRIMÆRKELAUGET

Torsdag d. 8. februar kl. 19,15.

Møde i spejderhuset i Tranbjerg. Der er helt sikkert nogle af Frimærkebankens sække, der trænger til sortering.

HEROLDEN

udkommer næste gang

ca. 1. marts 2018.

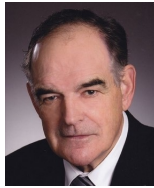
Deadline 15. februar.

Redaktør Ole Andreasen,

Grøndalsvej 170, 8260 Viby J.

Telefon 24 63 82 95

E-mail: herolden@mail.dk

Gildebror Erik Hennings er død.

Erik døde helt uventet kort før jul den 21. december.

Erik blev født den 29. juli 1938 og kunne således have fejret sin 80 års fødselsdag i 2018. Erik blev født som 3. generation i Hornslet Bogtrykkeri. Han blev som det naturlige valg uddannet i den grafiske branche. Erik viste sig hurtigt som en særdeles initiativfuld og aktiv ung mand, han købte allerede 23. år gammel Viborg Bogtrykkeri hvorfra han 3. år senere startede Viborg-bladet. Det var også i denne periode Lis trådte ind i Eriks liv, og har været en stor støtte for Erik og hele familien der tæller både børn, børnebørn og oldebørn.

Efter faderens død i 1970 flyttede familien tilbage til barndommens Hornslet, for at overtage familievirksomheden Hornslet Bogtrykkeri, som han udbyggede til at omfatte adskillige lokalaviser.

Erik var spejder med stort S... Det var derfor naturligt at han blev medlem i Sct. Georgs Gildet i Viborg allerede i 1966. Da Erik flyttede tilbage til Hornslet blev han medlem af Hornslet gildet. Da Hornslet gildet blev opløst i 2002 blev gildet sprængt i 3 dele, nogle meldte sig ud, nogle blev medlemmer i Egå gildet, mens Erik blev medlem i Ebeltoft gildet. Lis og Erik havde sommerhus i Ebeltoft hvor Eriks far havde været med til at stifte gildet.

Da også Ebeltoft gildet blev opløst i 2015 kontaktede Erik Sct. Georgs Gildet i Egå med henblik på at blive overført. Erik fortalte at han ikke kunne forestille sig et liv uden at være medlem i et gilde, dog fortalte han at det ikke var sikkert at han kunne deltage så ofte. Sådan blev det imidlertid ikke, Erik blev et aktivt medlem af vores gilde, hvor vi også havde den lykke ofte at se Lis ved hans side. Erik blev Ridder i november 1968, og som følge deraf også vores ridderrepræsentant i Aarhus Stadsgildes Ridderudvalg.

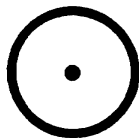
Erik havde en bestemt måde at udtrykke sine meninger på, med både alvor og humor. Begik vi en ritual fejl blev det promote påtalt. Han gik i rette med os, om at synliggøre os, ved altid at bære vores gilde nål. Han fortalte, at i Viborg kostede det en bøde at blive set uden sin nål i det offentlige rum. I 2016 fejrede vi Eriks 50 års gilde jubilæum ved en gildehal i Sorringhytten, hvor Stadsgildemester Kjeld Hedelund overrakte den nye 50 års gildenål. Her i Egå fik vi kun lov til at kende Erik i tre år, hvor vi nød samværet. Senest ved vores traditionelle julefrokost-møde, hvor han var i fin form, som det festmenneske han også var.

Æret være Erik Hennings minde.

3

Henning Holck Nielsen

Gildemester 5. Sct. Georgs Gilde, Egå.

Den 21. december 2017 afgang Nina Jensen ved døden. Nina var statsgildet ældste medlem. På nær 3 uger ville hun blive 103 år. Blev optaget i 3. Gilde i 1961, væbner i 1963. Overført til 7. Gilde i 1963 nu 1./7. Gilde.

Som præsten ved bisættelsen sagde: Ninas motto var, en gang spejder altid spejder. Sammen med Børge tog Nina hver sommer op til deres sommerhus ved Handrup strand, hvilket de nød meget. Da Børge døde fortsatte Nina med tage op til sommerhuset alene. Gennem mange år havde vi i gildet vores årlige sommermøde i sommerhuset, hvor der blev grillet, og hvor vi havde nogle rigtige dejlige møder.

Så snart solen skinnede hjemme i Åbenrågade var Nina altid at finde ude på bænken. Solbrun var hun hele sommeren Nina havde et lyst sind. Hun ville aldrig gå glip af noget, og hun nød at gildet tog på udflugter. Til trods for det nogle gange kunne være svært at komme frem med rollatoren, gav hun aldrig op. Som årene gik svigtede benene, synet og hørelsen, men hendes gode humør beholdt hun. Et dejligt, rart, varmt og socialt menneske måtte til sidst give op.

Ære være Ninas minde.

ofk

Per Holch har taget dette billede på en ferie i Sverige. Nærmere bestemt i slotsgården på Kalmar slot.

Denne hest på skinner kunne benyttes af børn og unge. Hesten glider på skinnerne ned mod dragen og så gælder det om, med lansen at ramme dragen. Nærmest som en slags ringridning.

Gildemestertalen ved Stadsgildets nytårsgildehal.

Nytår er tid at gøre status. Tænke sin tilværelse igennem og vurdere om regnskabet går i plus eller minus. I aften vil vi gå langt tilbage i tiden, for i december måned var det 75 år siden HEROLDEN udkom første gang. Den hed de første par år Sct. Georg i Aarhus, men det måtte ændres, fordi Det Kongelige Danske Postvæsen ikke formåede at skelne mellem landsgildets blad Sct. Georg og vores lokale Sct. Georg i Aarhus. Bladet blev derfor omdøbt til HEROLDEN.

For et år siden fejrede vi at HEROLDENs nuværende redaktør Ole Andreasen gik ind i sit 25. år som redaktør. Nu har Ole så været redaktør i fulde 25 år, men har desværre meldt afbud på grund af hustruens sygdom. Alligevel skal der også i aften lyde en tak til Ole, som er den suverænt længst siddende mand på posten. Ingen andre redaktører bare nærmer sig det antal år. Den med næst længst anciennitet var Lai Andersen, som sammenlagt var redaktør i 10 år.

I februar 2017 besluttede stadsgilderrådet at markere HEROLDENs jubilæum med et festskrift. Det samme var sket i forbindelse med 25 og 50 års jubilæerne.

Nu er 75 års jubilæumsbogen færdig og alle tilstedeværende gildebredre vil få jeres eksemplar med, når I går hjem i aften. De øvrige vil på et senere tidspunkt få bogen udleveret i gilderne.

Indholdet i bogen er udvalgte tekster og illustrationer fra de 75 årgange HEROLDEN, som alle står ude i Spejdermuseet.

Udvælgelsen er sket ved gennemlæsning af samtlige årgange. De udvalgte tekster er så OCR scannet. Det vil sige, at teksterne med deres oprindelige ord og stavemåde er gengivet i bogen, blot med en mere moderne og læselig skrifttype.

Det er dermed tidligere gildebredres gildeliv der afspejler sig i bogen. Bogen er en slags status, på godt og ondt. Store arrangementer med store overskud. Småligt ævl over smørrebrødssnitter der var for små og for dyre. De vanskelige forhold under besættelsen, med spærretid og rationeringsmærker, der udover de 6,50 kroner for frokosten på Hotel Royal, skulle betales med et smørmærke. Historien om Klitgården, om de mange sommerlejre der gav børn fra Aarhus et par ugers oplevelser i frisk luft ved Bønnerup strand. Om gildehuset i Viby, kampene for at få det bygget, finansieret og endelig nedturen, der endte med salg.

Det har været et godt og spændende arbejde, at lave bogen om HEROLDEN. Det har lært mig meget om gilderne i Aarhus. Om de op- og nedture, der også er historien om de otte gilder. De er, og har altid været forskellige. Til tider også uenige. Men alligevel har man kunnet løse opgaver sammen. Det bærende element har været noget som vi måske kan kalde gildeånden. Den eksisterer ja, men i flere versioner. Derfor oplever vi de skiftende slogans: "Engang spejder, altid spejder", "Spejderidéen for voksne" osv.

Jeg vil gerne rette en tak til bogens tre øvrige medlemmer af redaktionsudvalget: Ole Andreasen, Mandrup Langhoff og Poul Kallesø. Jeg har besøgt de to nuleven-

de tidligere redaktører Asger Haagen Jensen og Kaj Andersen. De har hver fået et dedikeret eksemplar af bogen.

Sct. Georgs Gilderne i Danmark i Aarhus er ikke hvad det engang var. Det fremgår også tydeligt i de 75 årgange af HEROLDEN.

For seks år siden, da jeg overtog embedet som stadsgildemester efter Hanne Brissing, var vi 147 gildebredre i Aarhus. Nu er vi 111 tilbage. Gennemsnitsalderen er 78 år. Det er ikke gildebredres udmeldelser, der er den største årsag til nedgangen, men de mange dødsfald blandt gildebredre. Især i det forgangne år er mange afgået ved døden.

Uanset utallige diskussioner i skiftende landsgildeledelser, i distriktsfora og landsgildeting, er medlemstallet på landsplan kraftigt dalende. Man snakker om værdier og fællesskab. Nogen mener det kan vende udviklingen med nye vedtægter, ny organisation og nye slagord. Det vil jeg ikke bruge min tid på.

Til gengæld ser jeg stadig store værdier i gilderne i Aarhus. Uanset forskelligheden i de otte gilder, med hver deres særpræg, bygger gilderne på netværk og kammeratskab indenfor rammerne af Århus Stadsgilde.

Gildebredre i Aarhus udfører i fællesskab opgaver som understøtter Spejdermuseet, Flygtningehjælpen, indsamling af dåsesplitter, frimærkebanken og – selv om det var slut 1. januar – flaghejsning for Aarhus Kommune. Lad mig benytte lejligheden til at nævne to tilstedeværende gildebredre, som begge har indtaget afgørende roller i forbindelse med flagene: Poul Boye Larsen, som var initiativtager til aftalen med Aarhus Kommune og Nils Liljeberg, som i utrolig mange år har stået i spidsen som organisator. Tak til jer begge, men også tak til alle de gildebredre, som gennem årene har kørt utallige kilometer, stået op før fanden fik sko på nyt årsmorgen og som har slidt huden af hænderne, når flagene skulle hejses i stærk blæst. Tak til jer alle!

Jo, vi har stadig store værdier at samles om. Også selv om vi er ældre. Mit nytårsønske er derfor, at de otte gilder fortsat vil bestå med hver deres særpræg. Jeg glæder mig, når flere gilder går sammen om at holde gildehaller, men i øvrigt fortsætter som selvstændige gilder. Vi må ikke underkende, at særpræg og tradition i et gilde, der overvejer at lukke, ikke nødvendigvis vil blive opfattet som foreneligt med det gilde man forestiller sig en sammenslutning med.

Stadsgildet har endnu, takket være penge fra salget af gildehuset, som i øvrigt blev gennemført af tilstedeværende Poul-Erik Kodal, økonomi til at lave arrangementer for de gildebredre der er tilbage. At stadsgilderådet kan disponere over pengene skyldes initiativ fra daværende stadsgildemester Hanne Brissing. Det giver os nogle muligheder, som andre distrikts- og stadsgilder misunder os. Tak Poul Erik og tak Hanne.

Vi behøver derfor ikke bebyrde os selv med den Sisyfos opgave, som nogen kalder ”at vende skuden” og derved igen få tilgang af unge nye medlemmer. Vi kan stille og roligt, som var vi et pensionistægtepar, afstemme resterne af ”husets friværdi” med den forventede restlevetid!

Jeg udfører ind imellem et tankeeksperiment, gående ud på, hvad jeg skal svare en 30-40-årig tidligere spejder, som henvender sig til mig for at blive gildebror i Aarhus?

Jeg ville virkelig få brug for jeres hjælp, såfremt det skulle ske.

Godt nytår alle sammen!

REFERATER

1./ 7. GILDE

Den 27. november havde vi julemøde, hvor Jytte og Jack lagde hus til.

Hver især havde bidraget med en ret til julefrokosten. Jytte og Jack sponsorerede diverse drikkevarer, som vi siger en stor tak for. Traditionen tro spillede vi pakke leg, og hver især havde en pakke med. Jeg er usikker på om hver fik en pakke med.

Jan og Birgitte sørgede for et par julesange. En rigtig festlig dag, hvor vi takker Jytte og Jack for de hyggelige rammer.

ofk

4. GILDE

Den 20.11.17 afholdt 4. Gilde, gildehal i Langenæs Kirkens lokaler.

Niels Blicher blev mindet med dette vers: Langt oppe i himlen, et sted i det fjerne. Sidder den smukkeste lille stjerne. Sendt fra vore hjerter op til dig. Den visker stille, vi savner dig.

I sin gildemestertale kom gildemester Jette Jørgensen (JJ) ind på den efterfølgende dags regions- og kommunevalg.

Til kommunevalget stiller 8 partier op, og deres partiprogrammer overlapper mere eller mindre hinanden. Til regionsvalget stiller 20 partier op, hvoraf de 12 ikke har været med før og halvdelen af partierne fokuserer på sundhedsområdet. Det er demokrati, men hvor er det besværligt somme ti-

Det sidste årti er der sket rigtig meget i Aarhus, men der har også været en del "møgsager" det sidste år. Vil man for meget, er man ikke dygtige nok, hvad er der galt? Borgerne vil gerne have tillid til deres politikere, men mister den når der ved konstitueringen, skiftes parti. På landsplan skiftede 164 politikere parti, siden sidste valg!

Kjeld Hedelund holdt 5 min. Sct. Georg med en artikel, skrevet af barnet om sin egen anoreksi.

I eftergildehallen kunne vi byde velkommen til tidligere kriminaltekniker Carsten Husted, som efter 39 år i politiet valgte at gå på pension, da Kriminalteknisk Center blev flyttet til Fredericia.

Interessen for kriminalteknik blev vakt af en lærer, allerede på Politiskolen, og da muligheden kom, søgte han til Aarhus. Kriminalteknisk Center er en specialafdeling i Rigspolitiet, som løser særlige opgaver sammen med andre afdelinger i Politiet, men også eksterne samarbejdspartnere, såsom brandteknikere, biologer, m.m.

Der er mange typer spor på et gerningssted, som fingeraftryk, fodspor, værktøj, våben, o. lign., i andre sager dokumenter, Pc'er, og ikke mindst DNA. DNA kan dog ikke stå alene, da vi alle spreder det, bare vi går ned ad gaden. Enæggede tvillinger har samme DNA, men deres finger- og fodaftryk, m.m. er forskellige.

DNA-registeret har en Persondel med kendte kriminelle (straf ramme over 18 mdr.), og en Spordel med DNA fra gerningssteder. DNA bruges også ved katastrofer, hvor et DVI (Disaster Victim Identification) team, bestående af politi, læger, tandlæger og retsgenetikere, tager afsted.

Gerningsstedsundersøgelse, ”Når tingene taler til os”: Gerningsstedet, hvad er der sket og hvordan. Analyse af stedet, sporsikring, foto-grafering, m.m. Psykologisk profil af gerningsmanden ud fra adfærd.

I pausen skulle alt dette fordøjes, sammen med lækker smørrebrød, samt klejner og brunkager.

Else og Tove blev hyldet med et Tjikkerliker, for henholdsvis 25 gildeår og 75 års fødselsdag.

Efter pausen beskrev Carsten en aktuel sag fra Aalborg, hvor man fangede morderen ud fra et fodaftryk, sat af en Adidas sko, købt i Bilka, hvor man så efterfølgende kunne spore dankortet. Carsten fik også et Tjikkerliker som tak, da han er gammel spejder.

Som sædvanlig sluttede vi af med ”Nu er jord og himmel stille” En stor tak til Gruppe 43 for en dejlig aften

Erik

ser det hele ”lidt fra oven” og det bliver nok ikke mindre, når man ankommer dertil. Ganske vist står der i indkaldelserne, hvilken afdeling man skal til, samt anvisninger på ”ledetråde”, når man er kommet ind i bygningen. Der er ansat såkaldte hospitalsguider, som kan hjælpe med at finde vej. Der udspandt sig en livlig diskussion og der faldt mange spørgsmål vedr. forskellige aspekter mht. så stort et foretagende. Donalds formål med foredraget var også, at vi skulle føle os nogenlunde velinformerede og stedkendte, den dag, vi kommer derud første gang. Men det bliver nok under alle omstændigheder vanskeligt, når man første gang skal indlægges eller aflægge besøg på AUH.

Efter foredraget var der, som sædvanlig, lidt at spise og hyggesnak og flere spørgsmål ved alle borde. En interessant aften, som sluttede ved 22 tiden med ”Nu er jord og himmel stille”.

Kirsten

5. GILDE

På gildemødet den 13. november holdt Donald Smith et foredrag om det ny Aarhus Universitetshospital. Hovedvægten på foredraget var at give os et godt kendskab til hospitallets opbygning og udvikling gennem årene. Donald fortalte levende og engageret om alt det nye, der er blevet bygget til i de sidste par år, og prøvede at give os en fyldig orientering om bygninger, adgangen til samme, afdelinger, parkeringsmuligheder og helikopterlandingspladser. Alt blev illustreret ved hjælp af power prints. Man kan næsten sige, at hospitalet, der efterhånden skal rumme alle specialer, er næsten uoverskueligt stort, når man

Den 4. december var der Julegildemøde i 5. Gilde, hvortil alle havde medbragt en lille julegave. Men da vores julemand havde svigtet os i år, blev de alle ved ankomsten deponeret i en julesæk.

Arrangerende gruppe havde stillet bord op med fantastiske juleretter i alle afskygninger, så der var noget for enhver smag. Super super. Vi spiste og nød de gode ting, der var at vælge imellem.

Da vi alle var mætte, trådte Donald op på scenen som aftenens ”underholder”. Der var adskillige konkurrencer, vi kunne deltage i, bl.a. et spil med en kugle, der skulle så

langt som muligt rundt i en labyrint, hvor man fik point for hvilket hul den faldt i. En anden morsom ting kom på et ark papir med en række bogstaver i vilkårlig rækkefølge, men som skulle danne et ord, der havde med jul at gøre. En tredje leg var et "hjemmelavet" bankospil, hvor vi selv valgte hvilke tal, felterne blev udfyldt med, plus et par ting mere, som referenten, desværre ikke kan huske.

Fordelt over aftenen sang vi selvfølgelig også mange af julens sange. Især mens vi gik rundt om det smukt pyntede juletræ, sang vi mange, og sluttede med "Højt fra træets grønne top". Til sidst havde Donald, som selvudnævnt reservejulemand, fundet på en måde hvorpå alle julegaverne blev fordelt, én til hver. En hyggelig og meget fornøjelig juleunderholdning var forbi, og en stor tak skal lyde til Donald for det store arbejde med at tilrettelægge den for os. TAK Donald.

Vi sluttede aftenen med vores sædvanlige afslutningssang og med ønsket om glædelig jul og godt nytår og på gensyn næste år fra alle til alle.

Kirsten

6. GILDE

Den 27. november holdt 6. Gilde julemøde i Langenæs kirken. Vi mødte til et flot dækket bord. Bordkortene var julekort der var klippet i to stykker og så var det bare om at finde sin bordherre/dame. Så var der en dejlig julefrokost og ind imellem var der underholdning. Det første var et spørgeskema med 10 spørgsmål.

Her et par eksempler: "I hvilket af Det nye Testaments evangelier finder man juleevangeliet? Siden hvornår har Disneys Juleshow været vist på

DR selve juleaftens dag?". Der var så 3 svarmuligheder. Vi skulle løse opgaven to og to. Det var rigtig sjovt. Der var så præmier til dem, der havde svar rigtigt.

Vi skulle alle have en lille gave med, så nu skulle der spilles pakkespil. Vi fik alle udleveret et stykke papir med billede af en julemand. På tegningen var otte hvide felter, hvor vi skulle skrive tal mellem et og trediv. Laurits læste nu en julehistorie hvor alle tal indgik. Når man havde krydset alle tal af råbte man banko og kunne så tage en pakke.

Det var en sjov og anderledes måde at spille pakkespil på. Så var det tid til kaffe og hjemmebakke småkager. Aftenen var også krydret med julesange og hyggelig snak. Så var der bare tilbage at ønske hinanden glædelig jul.

Inger A.

8. GILDE

Perioden op til julen 2017 blev en travl tid i 8. Gilde. Den 27. november gennemførte vi vores julestue, som traditionen tro fuldt ud levede op til forventningerne med hygge, fest og spas.

Kirsten Thorndal og Stinne Underlien fra turhavende gruppe diskede op med julebord og gode sager. Thøger Jensen og Per Holch sørgede for, at ingen gik tørstig fra borde, og så var der naturligvis den skønneste risalamande i rigelige mængde, og begge mandler fandt deres rette ejermænd, som ej heller lagde skjul på, at alt gik efter fortjeneste.

Vi sang også julesange. I år var det Kirsten der bidrog med en julehistorie, og oven i det hele fortsatte aftenen selvfølgelig med pakkelegen, som

naturligvis foregik over stok og sten, og uden klage fra de der med sved på panden måtte se i øjnene at gaverne endte andet steds.

Onsdag den 29. november tog vores gilde imod Fredslyset, og vi var også repræsenteret ved de forskellige højtideligheder under vejs i dages løb, ligesom vi bragte fredslyset videre til gudstjenesten i Ellevang Kirke 1. søndag i advent.

Onsdag den 13. december sluttede vi året af med en juletur til Dyrehaven. Vi mødtes foran Thors Mølle, og efter en rask spadseretur i det friske og lidt fugtige vejr, nåede vi frem til Dyrehaven, hvor vi blev modtaget af absolut ingenting, bortset fra den flotte natur og friske duft af skov samt masser af spor i den bløde skovbund.

Alle dyrene var væk og må have fundet læ andet steds i området. Vi fortsatte frem igennem terrænet for at følge bagvejen tilbage til Thors Mølle.

Undervejs nåede vi til den overdækkede foderplads, og da alt var tomt og forladt, rykkede vi indenfor i læ og med tag over hovedet. Her repeterede vi så de særlige kendetegn for rådyr, dådyr, sikaer og kronvildt, og hvordan det nu er med højde og drøjde, gevirernes størrelse, spejlet og stribernes udseende.

Vi stod vel alle med vinden i ryggen og belavede os på at gå videre, for klokken var ved at være 12 og frokosten ventede på os. Men så pludselig mærkede vi, at dyrene, helt lydløst, var der, for vi fik et venligt skub i ryggen ud at deres foderhus, for nu var det også frokosttid for dem.

Vi kvitterede for husly med medbragte friske gulerødder, og dem var der rift om og almindelig tilfredshed med. Vi tog afsked med dyrene og fremme på Thors Mølle nød vi at kom-

me indenfor i varmen og udsigten til stedets anseelige stjernes kud, varm røget laks, fadøl og andre gode sager.

Vi hyggede os et par timer og ønskede så hinanden en glædelig jul, men også med tanken om at vi i januar skulle være vært for Stadsgildets nytårs gildehal. Men ro på, for vi havde for længst taget hul på forberedelserne. Nu hvor alt her i skrivende stund er gennemført, kan vi se tilbage på et vellykket arrangement, hvor alle der var med - 65 deltagere - bidrog med god stemning og festligt humør. Vi kan tænke tilbage på Kjeld Hedelunds flotte Stadsgildemestertale og gildehal i Ellevang Kirkens smukke, enkle kirkerum, 5 minutters Sct. Georg med myndig appel ved Poul Boye Larsen, og en eftergildehal i festlokalet, smidigt kædet sammen af vor egen gildemester Nils Liljeberg. Vi husker også Benny Aros' spændende festtale samt en lækker menu med alt hvad dertil hører, ledsaget af fin afstemt dinner musik. Sangene var gode, og så blev der sluttet af med fynd og klem - 30 minutter med en skøn sangerinde og Hørgårds Jazz'erne, en besætning på 8 mand. Ja det kunne vel høres helt til New Orleans.

Efterfølgende har vores gildeledelse modtaget adskillige spontane og bifaldende hilsener – og det er jo noget der luner og giver nye kræfter.

Frits

Fredslyset i Hornslet Kirke.

Fredslyset 2017 blev traditionen tro leveret til Hornslet kirke. I år var det to store spejdere, der bar Fredslyset op gennem kirken og tændte kirkens lys ved flammen. Det var en dejlig oplevelse, at rigtig mange spejdere, små som store og voksne ledere, i alt ca. 30 havde fundet vej til denne lille ceremoni

Jeg talte ud fra historien om de fire lys.. der brænder i adventskransen, og hvor der var så stille, at man kunne høre lyse-
ne tale sammen.

Det første lys sukkede og sagde: "Mit navn er fred. Jeg skinner klart, men menneskene vil ikke have mig", hvorefter det slukkedes.

Det andet lys sagde: "Mit navn er tro, men jeg er blevet overflødig, menneskene vil ikke vide af Gud mere.

Det er meningsløst, at jeg brænder". Så slukkedes også det.

Det tredje lys sagde: "Mit navn er kærlighed. Menneskene overser mig, de ser bare sig selv og ikke de andre, som de skulle elske." Også dette lys slukkedes.

Et barn så de slukkede lys og sagde med tårer i øjnene:

"I skal da lyse og ikke slukke."

Da hørtes stemmen til det fjerde lys: "Vær ikke bange! Så længe jeg brænder, kan vi tænde de andre lys igen. Mit navn er **håb**.

Hanne Brissing

4. Gilde

RAVNEN, GAZELLEN, SKILDPADDEN OG ROTTEN.

Jeg tror, det smukkeste jeg kender,
er sammenholdet mellem venner.
Selv skildpadden har under skjoldet
en dejlig drøm om sammenholdet.
Det vil min fabel nu fortælle:
En skildpadde og en gazelle
var venner med en ravn og rotte
og hjalp hinanden, som de måtte.
De løste hvert problem, de mødte
ved fælles hjælp og fælles støtte.
Og ravn og rotte hjalp gazellen,
engang da den sad fast i fælden.
Gazellen strejfede i skoven,
mens skildpadden lå træt og doven,
og ravn og rotte blev derhjemme
og sloges om en osteklemme.
En jæger havde udspændt fælden,
som var en snare for gazellen.
Først alt for sent forstod den faren,
da var den viklet ind i snaren.

Imens sad så de tre derhjemme,
og rotten sa' med hævet stemme:
»Hvad har forsinket den gazelle,
det ku den da i hvert fald melde.
Hvis den vil svigte sine venner,
så biir jeg sur og viser tænder.«
Skildpadden sa: »Jeg fløj da gerne
og søgte vennen i det fjerne,
men det er lissom det betinger,
at man har fået et par vinger.«

»Farvel,« sa ravn, som forstod den,
og straks fløj ud og straks forlod den.
Og længe sku det ikke vare,
før ravn, så den i sin snare,
og den fløj hjem for at fortælle
om både snare og gazelle,
og rotten nåede frem i tide
og gav sig ivrigt til at bide.
Således hjælper den gazellen,
som atter kommer fri af fælden.

Imens sad så de tre derhjemme,
og rotten sa med hævet stemme:
»Hvad har forsinket den gazelle,
det ku den da i hvert fald melde.
Hvis den vil svigte sine venner,
så biir jeg sur og viser tænder.«
Skildpadden sa: »Jeg fløj da gerne
og søgte vennen i det fjerne,
men det er lissom det betinger,
at man har fået et par vinger.«
»Farvel,« sa ravn, som forstod den,
og straks fløj ud og straks forlod den.
Og længe sku det ikke vare,
før ravn, så den i sin snare,
og den fløj hjem for at fortælle
om både snare og gazelle,
og rotten nåede frem i tide
og gav sig ivrigt til at bide.
Således hjælper den gazellen,
som atter kommer fri af fælden